

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Гж 92/06
17.07.2006. година
Београд

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија Снежане Андрејевић, председника већа, Слађане Накић-Момировић и Звездане Лутовац, чланова већа, у парници тужиоца АА из Београда, кога заступа адвокат ББ, против туженог ВВ, одговорног уредника дневног листа "ГГ", кога заступа адвокат ДД, ради објављивања исправке информације, решавајући о жалби тужиоца изјављеној против решења Окружног суда у Београду П.46/2006 од 27.03.2006. године, у седници већа одржаној дана 17.07.2006. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

УКИДА СЕ решење Окружног суда у Београду П.46/2006 од 27.03.2006. године и предмет враћа првостепеном суду на поновни поступак.

О б р а з л о ж е њ е

Решењем Окружног суда у Београду П.46/2006 од 27.03.2006. године одбачена је тужба.

Против наведеног решења благовремено је изјавио жалбу тужилац из свих законских разлога.

Тужени је поднео одговор на жалбу.

Врховни суд је испитао побијану одлуку у смислу чл.372. у вези чл.388. ЗПП и налази да је жалба основана.

Из стања у списима произилази да је у дневном листу "ГГ" број ___ од __. године објављен текст, којим су изнете информације о зету тужиоца, као главном посреднику у афери подмићивања ЋЋ и интервенцији тужиоца код ЕЕ ради спречавања хапшења и да је на захтев тужиоца у истом листу, чији је одговорни уредник тужени, објављен следећег дана __. године у броју __ одговор тужиоца. Такође, __. године у истом броју листа у новом тексту поводом подмићивања у ФФ поновљена је информација да је тужилац успео да код ЕЕ "испегла ствар око ЖЖ и ЗЗ". Поднетом тужбом 09.01.2006. године тужилац је тражио да се усвоји тужбени захтев и објави исправка информације објављене у броју __ од __. године да је тужилац интервенцијом код ЕЕ спречио хапшење ИИ и ЈЈ у вези са подмићивањем у ФФ, као неистините. Истовремено тужилац је поднео и тужбу Првом општинском суду у Београду дана 09.02.2006. године против КК и ЛЛ, као одговорног уредника дневног листа "ГГ" наводећи да су му објављеним текстовима у листу "ГГ" дана __. и __. године повређени част и углед услед креирања у јавности негативне слике о њему као лицу које уценама и притисцима на државне органе ставља своје сроднике изнад закона и опструира истрагу. Постављеним тужбеним захтевом тражено је да се 1. обавезу тужени на накнаду нематеријалне штете у износу од __.000.000,00 динара нанете повредом дужне новинарске пажње, објављивањем нетачне информације да је тужилац интервенцијом код премијера спречио хапшење појединих актера афере са подмићивањем у ФФ, 2. да се забрани друготуженом поновно објављивање у дневном листу "ГГ" неистините информације да је тужилац интервенцијом код премијера спречио хапшење појединих актера афере са подмићивањем у ФФ под претњом новчаног кажњавања и 3. да се обавезе друготужени као одговорни уредник да пресуду објави без икаквог коментара и без одлагања, најкасније у другом наредном броју дневног листа "ГГ" од правноснажности пресуде.

Налазећи да се у поступку пред Првим општинским судом у Београду тражи идентична правна заштита у погледу садржине и форме, првостепени суд је оценио као основан приговор туженог да о истом захтеву тече парница и одбацио је тужбу применом чл.302. у вези чл.279. ЗПП.

Наведена одлука општинског суда је захваћена битном повредом одредаба парничног поступка из чл.361. став 1. због погрешне примене чл.302. у вези чл.279. ЗПП што је било од битног утицаја на доношење законите и правилне одлуке. Истовремено, због нејасних и противуречних разлога одлуке постоји и битна повреда одредаба парничног поступка из чл.361. став 2. тач.12. ЗПП.

Ток друге парнице представља законску сметњу за поступање парничног суда у смислу чл.302. ЗПП у поступцима када постоји идентитет захтева, идентитет странака и чињеничног основа. У конкретном случају тужилац је поднео тужбе са различитим захтевом, правним основом за чије поступање у оквиру исте врсте су стварно надлежни инстационо различити судови.

Закон о јавном информисању ("Сл.гласник РС" бр.43/03) је прописао више правних средстава за заштиту повређених права објављивањем информација у штампи. Тужба у овој правној ствари са тужбеним захтевом за исправку информације заснована је на чл.47. став 3. и 4. наведеног закона којим је прописано да лице чији су право или интерес повређени неистинитом, непотпуним или нетачно

пренетом информацијом може тужбом захтевати да суд одговорном уреднику нареди да без накнаде објави његову исправку те информације као неистините, непотпуне или нетачно пренете. Из наведеног произилази да у овој врсти поступка тужилац доказује противправност пренете информације и исправком остварује да се неистинита, непотпуна или нетачно пренета информација замени истинитом, потпуном или тачно пренетом информацијом.

Према члану 79. Закона о јавном информисању свако лице на које се односи нетачна, непотпуна или друга информација чије је објављивање у складу са овим законом забрањено, ако због њеног објављивања, односно необјављивања трпи штету има право на накнаду материјалне и нематеријалне штете у складу са општим прописима и одредбама овог закона, независно од других правних средстава које том лицу стоје на располагању. Подношењем истог дана тужбе за исправку информације и тужбе за накнаду штете, пропуштање информације и објављивање пресуде тужилац се определио за законом призната различита правна средства заштите, која се међусобно не искључују. Судови су у обавези да утврде да ли су у конкретном случају права тужиоца по поднетим захтевима из обе тужбе била повређена, те зависно од утврђења ове чињенице тужиоцу пруже или ускрате тражену правну заштиту. Првостепени суд није био овлашћен, нити је било разлога да оцењује којим се правним средством постиже већа заштита, какви су ефекти будућих пресуда и да ли се сврха може постићи једним од њих. Право избора правног средства припада тужиоцу. Такође, разлози првостепеног суда о постојању два идентична поступка, као и оцена да је захтев за исправку информације садржан у захтеву тужбе за накнаду штете су нејасни и у противуречности са садржином захтева поднетих тужби.

Са изнетих разлога, нема идентитета потраживања у парницама које се воде пред Окружним судом и Првим општинским судом у Београду, услед чега је побијано решење укинато и предмет враћен на поновни поступак, на основу чл.387. тач.3. ЗПП.

Председник већа-судија

Снежана Андрејевић,с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

вг